

Sygn. akt VI GC 404/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko R. R.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. na rzecz pozwanego R. R. kwotę 2 417 złotych (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 404/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 września 2014 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od pozwanego R. R. kwoty 14 012, 78 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 07 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wykonywał na zlecenie pozwanego prace budowlane w budynku przy ulicy (...) w G.. Należności za wykonane prace objęte zostały fakturą VAT numer (...), która nie została przez pozwanego zapłacona.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 listopada 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 5125/14 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił roszczenie powoda w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany R. R. domagał się oddalenia powództwa przyznając, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej współpracował wcześniej z powodem, zaprzeczył jednak, ażeby zlecał powodowej spółce przeprowadzenie jakichkolwiek prac związanych z remontem budynku przy ulicy (...) w G.. Pozwany podniósł, że powód nigdy nie był zgłoszony jako podwykonawca pozwanego oraz, że powód wystosował do niego wezwanie do zapłaty obejmujące swoim zakresem fakturę VAT numer (...). W odpowiedzi na to wezwanie pozwany zakwestionował jednak zasadność wystawienia przedmiotowej faktury oraz zwrócił się o wskazanie podstawy

faktycznej jej wystawienia. Powód do dnia dzisiejszego nie udzielił pozwanemu odpowiedzi na to pismo. Jednocześnie pozwany podniósł, że faktura VAT numer (...) nie została przez niego zaksięgowana, a widniejący na niej podpis pracownicy został w sposób podstępny wyłudzony przez powoda.

Pozwany wskazał nadto, że prace w budynku przy ulicy (...) w G., za które zapłaty domaga się powód, w rzeczywistości zostały wykonane przez R. Z. i w całości rozliczone przez pozwanego. Na potwierdzenie tej okoliczności, pozwany przedłożył dowody wypłat na rzecz R. Z. na łączną kwotę 18 100 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. i R. R. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) pozostawali w stosunkach gospodarczych w ramach których (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wykonywał na rzecz R. R. na obiektach budowlanych różnego rodzaju prace o charakterze remontowym, w tym polegające na malowaniu i szpachlowaniu ścian.

Strony współpracowały ze sobą przy remoncie zabytkowego budynku w G. oraz przy remoncie Oddziału Kardiologii Akademii Medycznej w G. na podstawie umów zawieranych przez R. R. i pełnomocnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. – A. D..

zeznania świadka R. Z. – protokół skrócony rozprawy z dnia 19 lipca 2017 roku – k. 277-278 akt (zapis cyfrowy 00:13:46-00:43:00), zeznania pozwanego R. R. – protokół skrócony rozprawy z dnia 28 sierpnia 2017 roku – k. 292-294 akt (zapis cyfrowy 00:01:36-00:36:29)

W 2013 roku R. R. ustnie zlecił R. Z. wykonanie prac budowlanych polegających na szpachlowaniu i malowaniu ścian w budynku położonym przy ulicy (...) w G..

R. R. rozliczał się bezpośrednio z R. Z..

zeznania świadka R. Z. – protokół skrócony rozprawy z dnia 19 lipca 2017 roku – k. 277-278 akt (zapis cyfrowy 00:13:46-00:43:00), dowody wpłat – k. 127-129 akt, zeznania świadka K. K. (1) – protokół skrócony rozprawy z dnia 25 stycznia 2017 roku – k. 175-176 akt (zapis cyfrowy 00:03:27-00:11:59), zeznania świadka A. R. – protokół skrócony rozprawy z dnia 09 listopada 2015 roku – k. 88-89 akt (zapis cyfrowy 00:08:29-00:20:06), zeznania pozwanego R. R. – protokół skrócony rozprawy z dnia 28 sierpnia 2017 roku – k. 292-294 akt (zapis cyfrowy 00:01:36-00:36:29), zeznania świadka M. R. – protokół skrócony rozprawy z dnia 25 stycznia 2017 roku – k. 175-176 akt (zapis cyfrowy 00:12:21-00:30:30)

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wystawił R. R. fakturę VAT numer (...) na kwotę 14 012,78 złotych, z terminem płatności do dnia 06 grudnia 2013 roku za wykonanie malowanie i szpachlowanie ścian w budynku przy ulicy (...) w G..

R. R. ujął powyższą fakturę VAT w rejestrze zakupu VAT.

R. R. nie uiścił należności wynikającej z tej faktury VAT.

faktura VAT – k. 16 akt, rozrachunki i rejestr zakupu VAT za grudzień 2013 roku – k. 44-45 akt, częściowo zeznania świadka A. R. – protokół skrócony rozprawy z dnia 09 listopada 2015 roku – k. 88-89 akt (zapis cyfrowy 00:08:29-00:20:06), zeznania świadka A. B. – protokół skrócony rozprawy z dnia 09 listopada 2015 roku – k. 88-89 akt (zapis cyfrowy 00:20:06-00:25:11), zeznania pozwanego R. R. – protokół skrócony rozprawy z dnia 28 sierpnia 2017 roku – k. 292-294 akt (zapis cyfrowy 00:01:36-00:36:29)

Pismem z dnia 17 kwietnia 2014 roku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wezwał R. R. do uiszczenia zaległych należności wynikających m. in. z faktury VAT numer (...). W odpowiedzi na wezwanie

R. R. zakwestionował zasadność wystawienia tej faktury VAT oraz zwrócił się o wskazanie podstawy faktycznej jej wystawienia.

pismo – k. 17, 30 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną oraz na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Sąd dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego oparł się także na zeznaniach świadków: A. R., A. B., M. H., K. K. (1), M. R. i R. Z. oraz na zeznaniach pozwanego R. R..

Sąd pominął dowód z przesłuchania powoda, albowiem osoby uprawnione do reprezentowania powoda nie stawiły się na rozprawę bez usprawiedliwienia, mimo prawidłowego wezwania.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2017 roku Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z akt innego postępowania na okoliczność zawartej przez strony ugody w sprawie dotyczącej zapłaty za prace powoda wykonywane na innych inwestycjach, uznając ten wniosek za spóźniony, a nadto okoliczność tę za nie mającą znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Oceniając zeznania świadka A. R. Sąd uznał je za wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim znajdowały potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie i uznanych przez Sąd za wiarygodne, a w szczególności co do okoliczności ujęcia faktury VAT numer (...) wystawionej przez powoda w rejestrze zakupu VAT pozwanego, okoliczność ta znalazła bowiem potwierdzenie w tymże dokumencie. Dokonując oceny mocy dowodowej zeznań tego świadka, Sąd miał przy tym na uwadze, że jako osoba bliska dla pozwanego (żona) jest ona bezpośrednio zainteresowana w rozstrzygnięciu sprawy na korzyść pozwanego. Oczywiście okoliczność ta sama w sobie nie może prowadzić do zdyskredytowania zeznań takiego świadka, o ile jej zeznania znajdują potwierdzenie w materialnie dowodowym. W ocenie Sądu za nie mające potwierdzenia w innych dowodach, uznać należało tego świadka w zakresie, w jakim świadek wskazywała, że o wystawieniu spornej faktury dowiedziała się dopiero po otrzymaniu wezwania do zapłaty, gdyż tę fakturę, bez weryfikacji dokonanej przez nią (świadek miała w tym czasie przebywać na urlopie, co jednakże nie znajduje potwierdzenia w żadnym dowodzie przedstawionym przez strony), do biura rachunkowego przekazała pracownica pozwanego – A. B.. Jednocześnie tenże świadek wskazał, że przekazywanie przez nią faktur VAT bezpośrednio do biura rachunkowego miało miejsce jedynie sporadycznie, lecz nie była w stanie wskazać, czy dotyczyło do właśnie faktury VAT numer (...). Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania świadka A. R. także w zakresie, w jakim świadek ten, zajmujący się u pozwanego sporządzaniem umów, wskazała, że pozwanego z powodem łączyła tylko jedna umowa – dotycząca wykonania drzwi w (...) Studenckim numer 9 przy ulicy (...) w G. i, że pozwany R. R. nie zlecał powodowi, w tym ustnie, żadnych innych prac. Takie zeznania świadka pozostają w sprzeczności w zasadzie bezsporną okolicznością, że strony postępowania utrzymywały stosunki gospodarcze, a także z zeznaniami samego pozwanego, który wskazał, że z powodem współpracował także przy remoncie zabytkowego budynku w G. oraz przy remoncie Oddziału Kardiologii Akademii Medycznej w G..

Natomiast za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka A. R. odnośnie ustnej umowy na prace przy ulicy (...) w G. zawartej przez pozwanego z R. Z., znajduje to bowiem potwierdzenie w zeznaniach tego świadka, wskazującego również, że nie łączyła go z powodem żadna umowa w zakresie tych prac i nie działał na jego zlecenie, a także w zeznaniach pozwanego.

Jakkolwiek oceniając zeznania świadka A. B. za wiarygodne, Sąd zważył, że wykazały one niewielką przydatność dla poczynienia przez Sąd wiążących w sprawie ustaleń dotyczących spornych okoliczności, gdyż świadek nie miał precyzyjnej wiedzy na temat tego, czy powód świadczył na rzecz pozwanego prace objęte sporną fakturą i czy wykonywał je za pomocą świadka R. Z..

Sąd co do zasady nie dał wiary zeznaniom świadka M. H. uznając je za gołosłowne i oparte na własnych przypuszczeniach, a nie faktach. Osoba ta w istocie nie miała wiedzy odnośnie tego, na czyją rzecz pracował świadek R. Z. przy ulicy (...) w G.. Świadek M. H. nie wykonywał bowiem pracy na terenie zlokalizowanej tam budowy, a nadto – jak sam przyznał – „nie wie nic na temat umów łączących pozwanego z powodem”. Swoje twierdzenie odnośnie zatrudnienia świadka R. Z. przez powoda przy pracach na obiekcie przy ulicy (...) w G. świadek wywodzić miał z rozmowy z samym zainteresowanym tj. świadkiem R. Z., jednakże okoliczność ta w zeznaniach tego świadka nie znajduje potwierdzenia, świadek ten wskazał bowiem, że nie łączyła go z powodem żadna umowa w zakresie tych prac i nie działał na jego zlecenie.

Sąd przyznał przymiot wiarygodności zeznaniom K. K. (2) – pracownika pozwanego wykonującego czynności na spornej budowie, który wskazał, że w budynku na ulicy (...) w G. prace polegające na malowaniu i szpachlowaniu wykonywała ekipa kierowana przez osobę o imieniu R. i że pozwany rozliczał się z tą osobą. W powyższym zakresie zeznania te znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka M. R. – także pracownika pozwanego. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania tego świadka (M. R.) także w tej części, w której wskazywał, że z każdym wykonawcą sporządzał protokoły metraży wykonanych prac, stąd też znał wszystkich wykonawców na budowie przy ulicy (...) w G. i nie kojarzył na niej powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

Odnosząc się do zeznań świadka R. Z. Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim świadek ten wskazał, że wykonywał wraz ze swoją ekipą w budynku przy ulicy (...) w G. prace polegające na szpachlowaniu i malowaniu ścian, okoliczność ta w zasadzie pozostawała bezsporna i wynikała z zeznań innych świadków. Za wiarygodne Sąd także uznał jego twierdzenia, że do wykonywania prac na tym obiekcie nie został zatrudniony przez powoda, że łączyła go bezpośrednio z pozwanym ustna umowa, co znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka A. R. i zeznaniach pozwanego.

Sąd jednakże uznał za niewiarygodne zeznania świadka R. Z., że tożsame prace wykonywali na rzecz pozwanego również pracownicy powodowej spółki, okoliczność ta nie znajduje potwierdzenia w żadnym innym dowodzie, a wręcz stoi w sprzeczności z zeznaniami świadka K. K. (2) i przede wszystkim świadka M. R., który jako osoba odpowiedzialna za rozliczenie metrażu wykonanych prac i ich rozliczenie znała wszystkich wykonawców na budowie przy ulicy (...) w G. i nie kojarzyła na niej powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

Przy rekonstrukcji stanu faktycznego sprawy Sąd nie uwzględnił zeznań W. F., albowiem były one irrelewantne dla rozstrzygnięcia okoliczności spornych.

Oceniając zeznania pozwanego R. R. Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie, w jakim pozwany wskazywał na zawarcie ze świadkiem R. Z. ustnej umowy o wykonanie prac na ulicy (...) w G., co potwierdził sam świadek, jak i w zakresie rozliczania się z wykonanych przez tego świadka prac bezpośrednio ze świadkiem.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. domagał się zasądzenia od pozwanego R. R. kwoty 14 012, 78 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 07 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty, swoje roszczenie wywodząc z okoliczności wykonania na zlecenie pozwanego prac budowlanych w budynku przy ulicy (...) w G. polegających na malowaniu i szpachlowaniu ścian oraz faktu nie uiszczenia należności za wykonane prace przez powoda.

Pozwany R. R. kwestionował okoliczność istnienia między stronami stosunku umownego wskazując, że nie zlecał powodowej spółce przeprowadzenia jakichkolwiek prac związanych z remontem budynku przy ulicy (...) w G., a

prace na tym obiekcie, za które zapłaty domaga się powód, w rzeczywistości zostały wykonane przez R. Z., z którym pozwanego wiązała ustna umowa, w całości z nim rozliczona.

Poza sporem w niniejszej sprawie w zasadzie pozostawało, że R. Z. wykonywał wraz ze swoją ekipą w budynku przy ulicy (...) w G. prace polegające na szpachlowaniu i malowaniu ścian. Kwestią sporną pozostawało natomiast ustalenie, czy umowa o wykonanie tych prac została zawarta przez strony niniejszego postępowania, a R. Z. faktycznie prace te wykonywał w imieniu powoda, czy też czy umowa o wykonanie tych prac została zawarta bezpośrednio między pozwanym a R. Z..

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 03 października 1969 roku w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970, nr 9, poz. 147) na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W razie zaś sprostania przez powoda ciężącemu na nim obowiązku, na stronie pozwanej spoczywa wówczas ciężar udowodnienia ekscpcji i faktów uzasadniających jej zdaniem oddalenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 1982 roku, sygn. akt I CR 79/82, Lex nr 8416).

Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 28 kwietnia 1975 roku, sygn. akt III CRN 26/75).

W świetle powyższych rozważań wskazać należy, że to na powodzie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. spoczywał ciężar udowodnienia przede wszystkim tego, że pomiędzy stronami procesu doszło do zawarcia umowy, której przedmiotem było malowanie i szpachlowanie ścian w budynku przy ulicy (...) w G. oraz, że powód prace te wykonał.

W ocenie Sądu powód temu ciężarowi nie sprostął, nie przedstawił on bowiem żadnego dowodu, z którego wynikałoby, że strony w tym przedmiocie zawarły jakąkolwiek umowę. Powód nie wykazał, kiedy miałyby dojść do zawarcia tej umowy, kto reprezentował powoda przy jej zawieraniu, jakie były ustalenia stron, w tym co do wysokości wynagrodzenia, a wreszcie kto wykonywał tę umowę. Jedynym dowodem mającym stanowić o istnieniu stosunku zobowiązaniowego między stronami odnośnie prac w budynku przy ulicy (...) w G. była wystawiona przez powoda faktura VAT oraz zeznania świadka M. H., który nie wykonywał żadnych prac na terenie zlokalizowanej tam budowy, a nadto – jak sam przyznał – „nie wie nic na temat umów łączących pozwanego z powodem”. Swoje zaś twierdzenia odnośnie zatrudnienia świadka R. Z. przez powoda przy pracach na obiekcie przy ulicy (...) w G. świadek wywodził z rozmowy z samym zainteresowanym tj. świadkiem R. Z., jednakże okoliczność ta w zeznaniach tego świadka nie znajduje potwierdzenia. Świadek R. Z. wyraźnie bowiem wskazał, że zawarł z pozwanym R. R. ustną umowę odnośnie spornych prac, zaś z powodem nie łączył go żaden stosunek prawny, nie był przez powoda zatrudniony i nie działał na jego zlecenie. Wprawdzie świadek R. Z. wskazał, że na tej budowie prace związane z malowaniem i szpachlowaniem wykonywali także, oprócz niego, pracownicy powoda, ale w tym zakresie Sąd uznał jego zeznania za niewiarygodne. Okoliczność ta nie znalazła bowiem potwierdzenia w żadnym innym dowodzie przeprowadzonym w sprawie, a nadto w stoi w wyraźnej sprzeczności z treścią zeznań pozwanego, który konsekwentnie i kategorycznie temu zaprzeczał oraz świadka K. K. (2) – pracownika pozwanego, który wskazał, że w budynku na ulicy (...) w G. prace polegające na malowaniu i szpachlowaniu wykonywała ekipa kierowana przez osobę o imieniu R., a także świadka M. R. – także pracownika pozwanego, który nadto wskazywał, że z każdym wykonawcą sporządzał protokoły metraży wykonanych prac, stąd też znał wszystkich wykonawców i nie kojarzył na budowie przy ulicy (...) w G. powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.. Wobec kwestionowania tej okoliczności, powód nie przejawiał żadnej inicjatywy dowodowej, np. w postaci zeznań świadków – owych pracowników powoda, którzy rzekomo mieli wykonywać prace na spornej budowie.

Powyższe pozwala zdaniem Sądu uznać, że powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., wbrew rozkładowi ciężaru dowodu na nim spoczywającemu, nie wykazał, że łączyła go z pozwanym R. R. umowa o prace

budowlalne polegające na szpachlowaniu i malowaniu ścian w budynku przy ulicy (...) w G. oraz, że prace te wykonał za pomocą R. Z., okoliczności tej bowiem świadek kategorycznie zaprzeczył. Powód zaniechał zaś jakiegokolwiek inicjatywy w wykazaniu, że wykonał przedmiotowe prace, za pomocą jakich osób to uczynił, ale przede wszystkim, kiedy została zawarta umowa, jakie ustalono jej warunki, w tym wynagrodzenie i że w ogóle doszło do jej zawarcia.

Sąd miał przy tym na uwadze również okoliczność, że pozwany R. R. rozliczał się za prace polegające na malowaniu i szpachlowaniu ścian w budynku przy ulicy (...) w G. z bezpośrednim ich wykonawcą – R. Z. (przy czym nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy podnoszona przez świadka R. Z. okoliczność nie rozliczenia się z nim z całości należnego mu wynagrodzenia). Za sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i logiki uznać bowiem należałoby rozliczanie się za wykonane prace z wykonawcą poprzez zapłatę wynagrodzenia bezpośrednio jego podwykonawcom, tym bardziej, że świadek wyraźnie wskazał, że nigdy nie pobierał należności dla powoda ani też nie był o to proszony.

W przedmiotowej sprawie bez znaczenia także, w ocenie Sądu, pozostaje okoliczność podpisania faktury VAT przez pracownika pozwanego – A. B., która jak wskazywała w swoich zeznaniach – jedynie przyjmowała przedłożone dokumenty bez ich weryfikacji, jak też ujęcie tego dokumentu w rejestrze zakupu VAT pozwanego, co jest zasadne tym bardziej, że po otrzymaniu wezwania do zapłaty pozwany kwestionował zasadność tej faktury domagając się od powoda wyjaśnień, których nie otrzymał.

Sąd miał przy tym na uwadze, że faktura VAT jest dokumentem rozliczeniowym, z którego wynika jedynie, że określony podmiot (wystawca faktury) wystawił dokument rozliczeniowy w postaci faktury VAT obejmującej określoną kwotę w stosunku do innego podmiotu. W świetle powyższego dokument prywatny w postaci faktury VAT, w sytuacji kwestionowania faktu zawarcia umowy, nie może stanowić samoistnego dowodu na okoliczność zawarcia i wykonania umowy. P. zważyć należy, że rejestry VAT mają znaczenie podatkowe i w okolicznościach niniejszej sprawy przy kwestionowaniu w ogóle zawarcia umowy, nie mogły także one być uznane za stanowiące podstawę do przyjęcia, że strony łączyła umowa i że została ona wykonana.

Biorąc za podstawę powyższe rozważania Sąd doszedł do przekonania, że żądanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, stąd też na podstawie art. 627 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario powództwo w całości oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 108 § 1 k.p.c., zasądzając od powoda jako strony przegrywającej niniejszą sprawę na rzecz pozwanego R. R. jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania, na którą składa się kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 2 400 złotych z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym ustalonego w oparciu o § 2 ust. 1 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490 ze zmianami).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 18 września 2017 roku